

Bun de imprimat!

UJ CIMBORA

IRODALMI LAP GYERMEKEK SZÁMÁRA

Inregistrat la Trib. Cluj S. III. sub Nr. 847—1938.

*All a baba, áll,
Mint a gyertyaszál.
Mosolyog a szeme-szája,
Csókot lehel anyja rája.
All a baba, áll.*

VI. ÉVFOLYAM
14. SZ.

1938. MÁJUS
15.

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 18-87.

Ima Édesanyámérl.

Én Istenem, áldd meg édes jó Anyánkat,
Szívére ne szálljon sohase bánat...
Ne engedd, hogy mi Ót úgy megszorítsuk,
Hogy értünk aggódó, jószágos szeméből
A könny patakozson...
Uram, látod, mi még kicsik vagyunk nagyon,
Sokszor engedetlen, csintalan gyerekek,
De én itt most szépen mindnyájunk nevében,
Töletek, jó Anyák, bocsánatot kérek.
Alázattal esdve, édes jó Istenem,
Aldj meg minden Anyát, aki itt van jelen.
Aldásod ne vond meg második Anyánktól,
Keveset tudnánk mi a sok tudományból,
Ha nem tanítnának gonddal, szeretettel...
Vidámitsd meg őket kedves egészséggel.
És mostan mindnyájan egy szívvel kiáltunk,
S kiáltunk örömtől ragyogó szemekkel:
Édes jó Anyácskánk, az Isten éltsen!

S. Sillay Erzsébet.

Kertészkedjünk kis cimborák!

Az ideai esztendő rendkívül módon kedvez a kis kertészkedőknek. Az enyhe időjárás, a gyakori esők, szinte szemlátomást nevelik a palántákat. Clujon sok kis cimboránk kertészkedik az idén. A kapott virágmagvak közül már keletgetnek a viola, verbéna, öszirózsa, stb. magok. Az oroszlánszaj, petunia, bársonyvirág kikelték; ha megerősödtek, ebben a hónapban mindent ki lehet ültetni.

A fontos az, hogy a gyermekek maguk kertészkedjenek, az nem ér semmit, ha valaki mással dolgoztat s ő maga csak nézi. Ha megtudjuk, hogy vannak ilyen kis cimboráink, azoknak soha többé nem adunk virágmagot. Elkótyavetyélni, elhányni sem szabad a magvakat, mert hisz mindenik magocska egy jövőző szép életet rejt magában.

A legutóbbi szombat délutánnak az volt az érdekessége, hogy, akik eljöttek mindnyájan kaptak egy-egy muskátli oltást a Szerkesztő néni saját nevelésű virágairól, vagy egy-egy százszorszép tövecskét. Annál nagyobb volt az öröm, hogy a százszorszép töveken itt-ott virág és bimbó is volt már.

Mindenkinek felírták a nevét, akik virágot kaptak. Nos, majd elvállik, ki hogy vigyáz a virágjára. Valaki a szerkesztőségtől elmegy majd és megvizsgálja, ki, hogy gondozza virágait.

Hogy írjuk?

Lám milyen sok „b” betűs szavunk van. Írjuk csak szorgalmasan a füzetünkbe, de csak e szavakat, a magyarázatot, bevezetőket nem kell írni.

belső, bensőség, belterjes, beltág.

benső, bensőség, bentmarad, benttart.

Beöthy, úgy olvassuk: Böti, Berettyó, besenyő (népfaj), beszél, beszélget, beszélj, beszéljen, beszéltem.

betegágy, betegápolás, betegszoba, beteglátogatás.

Satumarei kis cimborák örömmel láttam a gyarapodástokat ottlétem alatt, amelyet testiekben és lelkiekben elértetek. Jól esik látnom és éreznem a szeretetet, ragaszkodást, melyet az Uj Cimborá iránt éreztek. Rátok, Satumare-i kis cimborák, mindig szeretettel és büszkeséggel gondolok én is — hiszen az indulás küzdelmes kezdetén ti voltatok az én első hűséges kis pajtásaim, a ti lelkes buzgalmatok, a szemetekből kiragyogó bizalom és hit adott nékem erőt, kitartást és bátorítást a felette nehéz küzdelmekben. Ti hittetek abban, hogy az Uj Cimborá egy drága bizonyosság, amely nélkül gyermekéletek óh be sivár is lenne! Örülök a hűséges ragaszkodásotoknak. Még ma is vannak köztek, akiknek 1933 husvétja óta jár az ujság. Többen említették, hogy a IV-ik vagy toborzóversenyen, ti, a satumarei kis cimborák is részt akartok venni. No, ha így van, kérjétek meg szüleiteket s a felnőtteket is, hogy segítsenek nektek a toborzásban. Ha egyebet nem tudtok tenni, írjátok össze pontos adatokkal az ismerős gyermekek címét, akiknek még nem jár a lap s adjátok oda Ferenczy Béla bácsinak, aki az Uj Cimborá megbízottja (lakik Stefan O. Iosif Nr. 8), ő majd fölkeresi és megbeszéli a szülőkkel a megrendelés dolgát. Mindenesetre, ha a megadott címeken rendelés történik, a toborzóversenyben azok neve szerepel, akik azokat a címekeket adták.

A husvétii találós kép megfejtését legelőnök Gellért Mária, Pál és Zoltán Cluj küldték be. A megfejtés a következő:

Abban a csongrádmezei faluban mindig csütörtökön tartottak hetivásárt. De egy alkalommal csütörtökre nagy ünnep esett, azért dobolt úgy a kisbíró, hogy pénteken léssen csütörtök, mivel, hogy csütörtökön vasárnap, azaz ünnep vagyion.

Tél a tavaszban.

Írta: **Dezső bácsi.**

Tavasz időben téli hideg...
Fázik a szarka az ág tetején.
Cinke ficsur is fázva csipeg...
Őkeme most nem hetyke legény!
Ósdi kemence lába alatt
Úl a cicácska nagyszomorún...
Hol van a fény és hol van a Nap?
Nem terül el a hegykoszorún!
Orgona árván várja a méhet...
Nárcisz alélt, lehajtja fejét...

Csúnya világ ez! Téli pihéket
Csapdos a szellő most ide szét!...
Reszket a fagyöngy... koppan az ablak...
Hej, kikelet! hát ez a tavasz?
Ez becsapás, nem állsz a szavadnak!
Vagy csupa tréfát üzni akarsz?
Hagyd el a mókát! Fújd el a felhőt,
Hogy kiderüljön fényes egünk!
S napsugarad majd újra, ha megjött,
Hála-zsolozsmát énekelünk.

A kifosztott persely.

Írta: **Horváth Sarolta.**

Gyönyörűen sütött a tavaszi nap akkor, amikor ez a szomorú eset történt.

Tíz óra. A huszonnégy kisebb-nagyobb gyermek nem azzal a felszabadult vidámsággal siet ki a szünetre, mint eddig, mint máskor. Leánykák és fiúk csoportokba verődnek és igatottan tárgyalnak valamit. Nem játszik egyik sem, pedig olyan szívetvidámító szép idő van.

A máskor mindig vidám, fiatal tanítónő most nem vegyül a gyermekek közé. Sietve halad el a gyermekek között, átvág a templom előtti öreg fenyők alatt és eltűnik a paplakban.

A papbácsihoz megy! — suttogták a gyermekek. Valami szomorú dolog történhetett ezen a szép, napsugaras tavaszi reggelen.

Az történt! Szomorú, nagyon szomorú dolog. A reggeli imádság után a tanítónéni — szokása szerint — kezébe vette azt a kis aranyozott faperselyt, melyet egyik nagyobb iskolásfiú készített, hogy abba gyűjtsék lejeceiket és majd karácsonykor elküldjék az árva gyermekeknek. A persely mindig a tábla melletti ablakpárkányon állott, hogy a gyermekek akármikor beletehessék adományaikat.

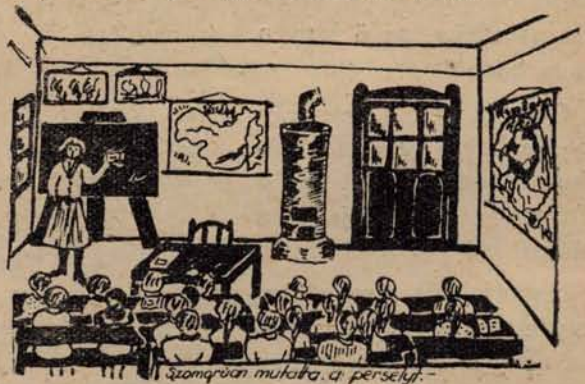
Most is ott volt a rendes helyen. De mikor a tanítónéni felemelte, leesett az alsó része s néhány egylejes pénzdarab, két fületlen gomb és egy kerek vasdarab hullott ki csak belőle.

A tanítónéni megdöbbenve szedte össze a szétgurult kis pénzdarabokat és mutatta fel a tátongó perselyt.

— Gyermekek! Valaki közületek felfeszítette a perselyt!

A gyermekek előbb halálos csendben, sápadtan néztek egymásra, majd össze-vissza kezdtek beszélni, kiabálni, egymást gyanúsítani. Majd megindult a vallatás, a kérdezés, szép kéréssel, kemény szavakkal, — mind hiába: a bűnös nem került meg.

A tanítónéni fáradtan és szomorúan hordozta szét tekintetét azon a kis seregen, melyet úgy szeretett, mint a saját gyermekeit. Kutató tekintete minden kis szempárba külön bele mélyedt. De minden gyermek keményen nézett vele farkasszemet. Egyik-másik elpirult, vagy elsápadt tekintete alatt, volt olyan is, akinek könnyek gyűltek a szemébe tanítónője tekintete alatt. De egyik sem vallott! Szívósan tagadta mindenik, hogy ő lenne a bűnös.

Mikor a papbácsi meghallotta az esetet, elhatározta, hogy ő is a kezébe veszi az ügyet. A legközelebbi vallásórát néma csendben, borzongva várták a gyermekek.

És újra kezdődött a vallatás, a rábeszélés, a kérés — mind hiába. A gyermekek csak hallgattak lecsukott ajakkal, némán. Pedig a papbácsi megmondta, hogy, aki felfeszítette a perselyt, annak nemcsak az a büne, hogy lopott — Istentől lopott, — hanem az is, hogy ártatlan gyermektársait is meggyanusíttatja. — Minden hiába! A bűnös, makacs, romlott gyermeklélek nem tört meg, nem vallotta be bűnösségét.

Pedig segíteni akartak a bűnösnek, hogy megtérhessen. A gyereksereg jelenlétében egy

kicsiny virágcserepet helyeztek el a templom előtornácának oszlopa mögé, hogy — ha bűnét megbánta, de szégyeli, bánja csúnya tettét, — tegye be a cserépbe az árvák pénzét, hogy sohse sejtse meg senki, ki volt a bűnös.

Ez is hiába történt. A kis cserép még szombaton este is üresen búslakodott az oszlop mögött s a tanító néni s a pap bácsi arcán árnyék vonult végig, valahányszor a gyermekekre néztek:

Melyik, vajjon melyik a bűnös?

A vasárnapi harangszó templomba hívta az embereket. A papot a templomba is elkísérte a szomorú iskolai esemény. Komoly szomorúság csengett a hangjában, amint mondta:

„A karácsonykor angyalnak öltözött gyermekek közül valamelyik letért az Isten útjáról, elfelejtkezett az isteni parancsról, mely így hangzik: „Ne lopj!”

És multak a napok. Az almafa régen el-

hullatta virágát az iskola udvaron. Már az illatos akác bontogatta szirmait az iskola előtt. A gyermekek talán el is felejtették az egész eseményt. Már vidéman ugrándoztak a fák alatt, hemperegtek a zöld fűben, hancúroztak a Szamos hullámaiban. Látszólag mindenik vidám, pajkos, tisztalelkű, tisztaszemű kis gyermek volt.

De valamelyik közülük hazudja a vidámságot. Valamelyiknek nyugtalanok az éjszakái, zaklatottak a nappalai. Valamelyik gyermeknek bele kell sajogjon a lelkébe az, hogy ő ellopta az árvák pénzét, hogy elköltötte haszontalanságra azt a pénzt, amelyen árva Zsuzsikának vagy árva Gyurkának egy kis ingecskét, vagy nadrágot vettek volna. És — ha e eszébe jut, — nem esik jól a játék, nem ízlik az édesanyja finom ebédje, nem üdítő az álma.

Elkíséri ébren és álmaiban ez az isteni örök törvény:

„Ne lopj!”

Május köszöntése.

Megérkeztünk az élet tündéerkertjébe, május tavaszi pompájába. Mennyi szépség, mennyi ragyogás, napfény, virág — a jó Isten ajándéka, az ő ingyen kegyelméből!...

Gyertek velem szaporán gyermekek, ugrálva, boldogan, énekelve. Itt van a Tavasz királynője, a Május!

Fogadjuk őt csengő kacagással, örvendő szívvel és ujjongó lélekkel! Itten vagytok-e mindnyájan: Il-dikó, Emese, Enikő, kis fiam Zsolt, meg Levente s mind ti derék gyerekek!

Pipikó te vezeted a menetet ügyesen!

Csak táncolni és énekelni szabad az ünnepi menetben!

Először keressük fel a szemérmets ibolya fész-két! Istenem, milyen szép mélykék, milyen üde, mi-

lyen illatos, milyen kedves, mégis milyen szerény! Ilyenek legyetek Ti is gyermekeim, értékesek és szerények, illatos, kis Lelkek. Jól telett téli bundájában, a jó Isten oltalmazó védelmében az ibolya család. A jót mindig megoltalmazza a jó Isten!

Öcsike állj elő s mondd el szépen a gyöngyvirág köszöntőjét!

— Ha a lányka sírdogál,
A hajnalcsillag megáll!
Könnyei, mik elfolynak...
Gyöngyvirággá változnak!...

Ez a szép, fehér, ártatlan, égi csengettyűvirág legendája. Űgyes vagy, kis fiam, Zsolt!

Most táncoljuk körül a barackfa rózsaszínű virágfelhőjét, a szikár szilvafa fehér virágbokrétáját, az alma és körtefák áldástadó kelyhét!

Menjünk végig a virágos, tarka réten, a margaréták mosolygó sorfala mellett, a tavaszi kankalin csilingelő muzsikájával.

Milyen fenséges szép a tavasz, az élet, a május, az Isten temploma, a természet!

A feltámadás és az örökélet nagy titka mosolyog felénk, mikor az elhalt levelek aljából a fák fekete karján gyümölcsös virágokat ringat a tavaszi szél.

Hogy ágaskodnak a virágok, hogy megcsókoljanak benneteket gyermekek, vigyázzatok, azért el ne tapossátok őket!...

Odorheiu.

Lévai Lajos.

A nagyravágyó pásztorfiú

Írta: **L. Ady Mariska.**

Az öreg gróf csak hápogott. Úgy látszott, a
guta
azon nyomban meglegyinti. Inas, szakács,
kukta
s egyéb cseléd futott elé a bösz esengetésre.
Ordított, hogy a nevelőt idézzék eléje.

„Hanem előbb vigyétek el innen ezt a kölyköt
s zárjátok a nagy toronyba. Meg ne lássam
többet!

Igy beszélni az atyjával, így beszélni vélem!
Már biz' hinnem, hogy egy kerék meglódult
fejében.“

„Holnap délig készítse el ezt a latin leckét!“
Ki irhatná le a pásztor gondját és keservét.

Mert biz' ő csak furulyáját tudta fújni
szépen,

latinhoz meg algebrához annyit értett éppen,
mint nyájának akármelyik gyapjas báríkája.
Nem járatta őt az anyja latin iskolába!

Igy aztán még a kezébe sem vette a könyvet,
széket húzni az ablakhoz ezerszertá könnyebb.
Felállott rá s kitekintett a zöldelő tájra:
szembe véle, a dombháton, legelészett nyája.

Az öreg gróf méregbe jött: „Vigyétek el innen ezt a kölyköt.“

A kis pásztor rugott, kapált, ámde mindhiábal
Egy markos kéz megragadta s a torony-
szobába
betuszkolta. Rázárult a nehéz tölgyfa-ajtó.
Már biz' onnan ki nem hallik sem sóhaj, sem,
jajszó!

Nemrégiben a szabad rét, erdő volt világa,
nappal napfénybe öltözött, este holdsugarba.
Füttye, dala felhallatszott a kékellő égig,
melynek útját a földtől fel vig pacsirták
mérik.

S most egy dohos szoba mélyén elmélkedik
róla,
hogy sorsában megnyugodni százszor jobb
lett volna,

mint esztelen kívánsággal zaklatni a tündért,
ki e furesa varázslatot csinálta kedvéért.

Hát még, mikor a nevelő könyvvel a kezében
bejött hozzá és így szólott szörnyű rossz
kedvében:

A nyáj között — gonosz varázs! — a grófúrfi
állott,
vállán pásztorgúnya lógott: szakadozott,
málott.

S látszott arcán, hogy a nyájhoz éppen
annyit értett,
mint a szegény pásztor az ő sok tudós
könyvéhez.

Élt is a jó alkalommal a nagyfogú farkas
s kiválasztott magának egy zsenge, fehér
gyapjas
kis bárikát. Szőrös mancsát már nyújtotta
érte!

Hejh! hogy belenyilalott a pásztor jó szívébe!

Kedvence volt az a helyes, selyemszörű
bárány
s most elnézze, hogy szegénykét megejti az
ármány?

Mint egy szöcske, pattant fel az ablak
peremére,
jaj! de százméteres mélység ásított feléje.

Am fontolni, latolgatni nem volt idő —
mostan,
mindjárt eltűnik a bari a farkas-torokban.
„Uram, segíts!“ — fohászodott s leugrott a
mélybe. —
Val sötétség borult rögtön agyára, szemére.

Egyszerre csak az ismerős kolomp-szóra
ébredt:

Körülötte nagy békésen nyája legelészett.
Furulyáját a szépséges tündérleány fújta,
bűvös-bájós dallamokat esalt belőle ujjá.

„Nos — mondotta s ránevetett a pásztor-
gyerekre —
úgy látom, a grófi-élet sehogy sincs inyedre!
Soh'se búsulj! nem való az, csupán csalfa
álom,

de remélem, hogy te sokat okultál ez álmon.
Nem veted meg már az erdőt, a virágos rétet;
nem únod a bárányt, juhót, mely körülötte
béget.

Megtanulod: kinek-kinek ott megy simán
dolga

(legyen pásztor vagy gróf), hova állította
sorsal

De, hogy ne légy mindig magad: itt e selyem
kendő,

ha megrázod, Tündérhonban megszólal egy
csengő.

Sebes hatyu-fogatoman itt leszek én
nyomban,

beszélgetni, furulyázni véled a vadonban.“

Mondjam tovább? A kis pásztor azt a selyem
kendőt

bizony sokszor meglóbálta. Multak az
esztendők...

Büszke, deli legénnyé nőtt s egy tavasz-estére
a szépséges tündérleányt feleségül kérte.

Tündérkirály — hozományul — ködpalotát
adott

s aranygyapjas juhót, bárányt éppen száz
tucatot.

Igy éltek ők, boldogságban s tán még ma is
élnek.

Ha jártok az erdőszelezen s hozzájuk betértek,
ellátnak majd minden jóval, nótával, mesével,
aranygyapjas juhocskáik finom, friss tejével.

VÉGE.

JÓBARÁTOK LEVELEI

Satumare, 1935 április hó 20.

Kedves Győző Barátom és Enikő!

Elhiszem, hogy még nem találod Oradeat
szépnek, mert még nem szoktad meg, de majd
egy év múlva beszélj így. Édesanyám azt mondja;
te tévedsz, mert igenis szép város. Azt hiszem,
hogy majd a Te véleményed is meg fog változni.

Most itt ülök megboldogult édesapám író-
asztalánál és „Napsugár kisasszony“ táncol előt-
tem. Tavaszí ibolya is megérkezett. A fák már
szépen rügyeznek s mi a fiukkal alig vártuk a
husvétí vakációt, hogy szabadon ugrálhassunk.
A Néró nem bír magával. Egész nap csahol,
különösen, ha szép idő van. Ilyenkor aztán ver-
senyfutást is rendezünk. Most készülünk a hus-
vétra. Ha itt volna Enikő, úgy meg füröszténém,
hogy...! Ugy-e készíti már a himes tojasokat?
Egy szép tulipánosra én is számot tartok. Elme-
gyek érte — saját gyártmányu repülőgépen!!!

Addig is boldog ünnepeket kíván szerető
barátotok,

Keveházy Attila.

Oradea, 1935 május 5.

Kedves Attila!

Hát hol maradtál husvét másodnapján? Ugy
vártuk s figyeltük, hogy mikor fog már berregni
„saját gyártmányu repülőgéped?“ Még a himes
tojasok is „vigyázz“ állásba álltak, reggel 8 órá-
tól este 8 óráig. — Vagy a „gép“ nem készült el?
Enikő hugom egész nap esőköpenyben volt,
hogyha akármelyik pillanatban is érkezel, meg
legyen védve a Te veder vizedtől, amellyel őt
megtisztelni akartad. És te még sem jöttél. Meg-
állj, nem fogunk Neked többet hinni! Pedig ez-
után tudnék szép dolgokról írni. Képzeld, édes-
apám megígérte, hogy nagyobb kirándulásokat
fogunk tenni a bihari hegyekbe. Ugy várjuk
már Enikővel együtt! Sziklákat fogunk mászni...

Válaszolj minél hamarabb, mert ha nem
írsz, én sem írom le a kirándulásainkat. Ölel
szerető barátod

Győző.

U. i. Enikő üdvözl.

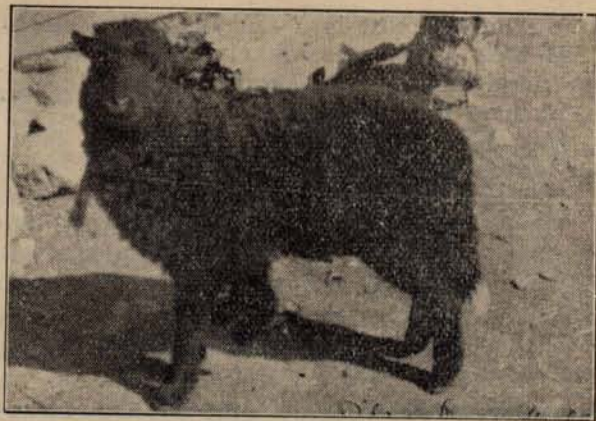
Árva bárányka.

Irtá: **Kirjákné Kovács Emma.**

Anyácska ölében kis bárányka fekszik,
Friss tejcskét enni ugyancsak igyekezik
Olyan mohón falja, szívja az üveget,
Nem csuda, szegényke éhezett eleget.

Az anyja elpusztult, tán nem is ismerte,
Minden öreg bárány ridegen elverte.
Sírva, panaszosan ide-oda futott,
Édes anyatejhez más bárányka jutott.

Megsajnálta apus, hazahozta végre,
Sorba etetgeti mindenki becézve.
Versenyt simogatva, kézről-kézre adják.
„Anyja sem lett vón jobb“, egyre mondogatják

Szegény kis bárányka mit mondana rája,
Hogy egy tejesüveg jobb, mint a mamája?
Nyalja itt is, ott is, ködös szemmel nézi,
Anyja édességét, jaj, sehogy sem érzi.

Nagyokat lök rajta, visszaretten félve,
Nem nyaldossa anyja biztatón, becézve.
Göndör selyem gyapja puhán nem hull rája.
Szegény kis bárányka... jaj, de nagyon árva!

Az igazi győztes.

Fakad a rügy, mosolyog a virág, kacag a sűgár. Tavasz van.

Alig nyelték le az utolsó falatot, az egész sereg künn terem az erdőszélen. Mind jó pajtás.

- Játszunk katonásdit!
- Mi leszünk a törökök!
- Mi a bolgárok!
- Ti a görögök!

Ott állt Gyurka is botjára támaszkodva, sóvárgó szemmel nézte a társaságot. Hogy szeretett volna közéjük állni, velük küzdeni, de a gyermekek reá sem néztek.

Miért?

Mert szegény kis kecskepásztor és még hozzá sánta is. Apjának nincs hat ökre, nagy földje, meg kőháza. Egész vagyona a rozoga kunyhó, melynek kidőlt fala alig tartja a likes-lukas fedelet.

Pedig valamikor fényes volt az ablaka, büszkén állt a kéménye, de a apja szerencsétlenségével minden pusztulásnak indult. Mióta jobb kezével megnyomorodott, az egész család az asszony keresetéből élt.

Ilyen szomorú sorsban élt Gyurka.

De hát ő nem volt oka szerencsétlenségének, sem szegénységének. A fiúk mégis csúfolták, lenézték, félrehúzódtak tőle.

Most is így tettek.

Nagy diadallal másztak fel a mohos sziklára, az volt a vár. Egy nagy zöldelő bokor volt a várfok. Az ellenség ordítva állta körül, azért Jancsi hősiesen kitűzte a lobogót a zöldelő bokorra.

Mi volt a lobogó?

Tarka zsebkendő.

Gyurka elragadtatásában önkénytelenül is közelebb lépett. A hős zászlós a várfokon azonnal észrevette.

— Ide ne jöjj, te nyomorék! Szép katona lenne belőled!

Gyurka szégyenkezve, szomorúan húzódott vissza az erdőbe.

Abban a pillanatban az egyik nagy kecske szökkenéssel a sziklán termett s olyat döfött a zászlós uron, hogy csak úgy gurult le a sziklás úton.

Bezzeg futásnak eredt a dicső hadsereg. Egymás hegyin-hátán rohantak lefelé.

A kecske meg hozzá látott a várfok rombolásához. Olyan jóízűen rágiéskálta a bokor még üde levélkéit, mintha három napja nem evett volna.

A fiúk első rémületökből, hogy magukhoz tértek, siettek vissza otthagytott felszerelésükért.

Kalap, kabát, fűzfasíp, fanyelűbieska mind, mit a csata hevében a bokor mellé dob-

tak, ott hevert most is a szakállas lábai előtt. Mentek a fiúk vesszőkkel felfegyverkezve, hogy majd elkergetik a kecskét.

De nem ment az olyan könnyen.

Úgy dőfött jobbra-balra, hogy végre is a vitéz katonák meghátráltak.

Haditanácsot tartottak. Mit tegyenek?

Mindjárt esengettek az iskolában s ők itt állnak kalap nélkül, rendetlenül, pedig jó öt perenyi útjuk van még addig.

Már hallani is valamit...

Nincs más mód, megkéri Gyurkát, hogy távolítsa el a kecskét.

S a hős sereg szégyenpírban, égő arccal a szegény, nyomorék Gyurka elé járult.

A vitéz zászlós, Jancsi, kezdi magyarázni a veszedelmet.

Gyurka, mikor megérti, miről van szó, kérést sem várva, siet segítségökre. Csak szólítja nyájas szóval öreg kecskáját, aztán megsimogatja s viszi szép esendesen vissza a nyájhoz.

Ettől a naptól kezdve minden katonásdi-ban Gyurka volt a fővezér. Nem bánták, hogy szegény, nem látták, hogy sánta.

Holstein Mária.

Bélyeggyűjtő rovat.

Dominika köztársaság.

Vegyük elő Amerika térképét. Észak-Amerikát, Dél-Amerikával egy keskeny földszoros köti össze: ez Közép-Amerika.

Ettől keletre az Észak-amerikai partnak Florida nevű félszigetétől le a dél-amerikai par-

A Haiti sziget keleti felét a szintén önálló Dominika köztársaság képezi. Népeisége másfél millió. Fővárosa Szent Domingó. A lakosság legtöbbször néger és fél-néger (mulatt). Foglalkozásuk cukornád-, dohány-, kávé-, kakaó-, ananász-, banán- és gyapot-termelés.

Dominika köztársaság 1937. augusztus 15-én az első nemzeti sport-olimpiász emlékére bélyegsorozatot adott ki, mely *egy, három és hét centes*

tokig, egészen Venezuela köztársaságig egy hosszú szigetsor húzódik az Atlanti oceanban. A szigetsor felső fele nagyobb szigetektől áll: *Ezek a Nagy Antillák*. Az alsó szigetek, melyek olyanok mint egy hosszú gyöngysor: a *Kis Antillák*. Az egész szigetsort „*Antillák világa*“ néven ismerhetjük Verne Gyula, világhírű regényírónak egyik regényéből. A Nagy Antillák egyik szigete Haiti, melynek fele a híres Haiti néger köztársaság. Ezt a kis önálló országot az Amerikában felszabadult néger rabszolgák alapították. A négerket valamikor régen hazájukból, Afrikából hozták hajókon és adták el rabszolgának Amerikában, s ott nagyon kegyetlenül bántak velük. (Olvassuk el: Mark Twain: Tom urfi csinyjei és Hucklebery Finn kalandjai, továbbá Tamás bátya kunyhója című könyveket.) Amikor megszüntették a rabszolgaságot, a felszabaduló feketék alapították a Haitii köztársaságot.

bélyegekből áll. Az itt közölt képek mutatványok a most megjelent első sportbélyeg-albumból, melyről az „Uj Cimborá“ egyik mai hirdetésében olvashatunk.

A bélyeggyűjtők postája. Dávid József Zalán, Jóska, Jóska, amikor az ember levelet ír, első dolga legyen, hogy felírja a keltezést (hogy a levelet mikor és hol írta), végül pedig írja oda a pontos címét. Ez utóbbi különösen most lett volna fontos amikor bélyegekre van szükséged, s minden eszerelőpajtás kíváncsi arra, hogy hová címezzé neked szánt leveleit. Most kivételesen a szerkesztő néni kikérte a címedet, s feladtam részedre egy borítékban a kért Szent István bélyegekből öt darabot (4, 5, 6, 16 és 32 fill.) és három francia bélyeget. Remélem megkaptad. Jó esérért kívánok. *Feri bácsi.*

Gyöngyvirág.

(Májusi mese).

Egyszer réges-régen, sok-sok száz éve, élt egy gazdag, hatalmas király. Igazságos, jószívű uralkodó volt és a népe nagyon szerette, jószágos szelidarcú hitvesével, a királynéval együtt. Békében, megelégedésben élt az ország és mikor a jó Isten egy aranyhajú leánykával ajándékozta meg a királyi párt, még nagyobb öröm és boldogság költözött az ország lakói szívébe.

Teltek-múltak az évek és az aranyhajú kis királylány csodaszépségű hajadonná serdült. Jó szülei szeretete örködött felette, elhalmozták mindennel, amit csak kívánt, de a királylány hiú, önző, akaratos leányka lett, kinek szíve nem ismerte soha a szeretet melegét. Egyetlen öröme a drágaköves ékszerei voltak, ezeket magára aggatva órákig el tudott bennük gyönyörködni. Tengerek pénzét emésztett fel a királylánynak ez a kedvtelése, a kinstár pénzesládái lassan kiürültek és ő még mindig újabb ékszerekre vágyott. Hiába mondta az apja, kérletle az anyja, elégedjen meg azzal, amije van, a királyleány dacosan toppantott kicsi lábával és tovább követelőzött. Mikor meglátta, hogy kérése hasztalan, napokig sírt, zokogott. Megsajnálta a király a leányát és súlyos adóval terhelte meg a népet, az összegyűlt pénzen biborvörös rubinokat és tisztavízű, szikrázó gyémántokat vehessen. Nyögött a nép a súlyos teher alatt, sokaknak nem volt már meg a betevő falatjuk sem és a könyörtelen szívű királyleány nem törődött azzal, hogy ékszerei sóhajokból és könnyesepekből lettek.

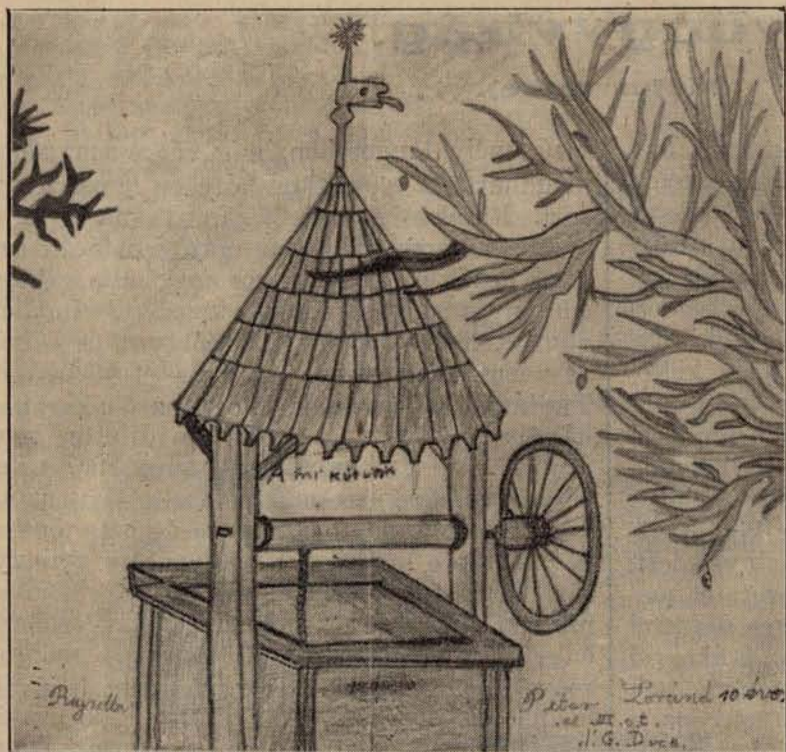
Egy nap hírül hozták a királyleánynak, hogy messze keleten, egy csodálatosan szép gyöngysor van eladó. Nosza mindjárt elhatározta, hogy ezt is megszerzi magának. Addig sírt, rimánkodott öreg szüleinek, míg azok nagy kölesönöket kértek idegen országból, hogy a lányuk elindulhasson messze napkeletre a drága igazgyöngyért. Szomorodott édesapja, sírva kérletle az anyja: „Ne menj el gyermekem, öregek vagyunk, ki tudja, mi történik velünk, míg te odajársz!” A szívtelen leány nem hallgatott rájuk és csak ment a maga útján. Napokig utazott pompás üveghintóján erdőkön, réteken keresztül, hosszú utat tett meg hajóval a kék-

vízű, mély tengereken, míg végre magáénak mondhatta a csodálatos hófehér igazgyöngysort. Büszkén sietett haza, nyakán a fejedelmi ékszerrel s már az ország határán egy sűrű erdőben járt, mikor megtudta, hogy édesanyja súlyosan megbetegedett, halálán van. A leány mélyen megdöbbsent és szívet egy ismeretlen érzés, a szeretet járta át. Tudtára ébredt annak, hogy az ő akaratos, hálátlan, önző viselkedése rövidítette meg anyja életét, elgondolta, hányszor megbántotta, hányszor megszorította, aztán keserves könnyekre fakadva átkozta önmagát. Letépte nyakáról a vagyontérő gyöngysort, hogy annak szemei szétgurultak a világ minden tája felé s az önvádtól úzve rohant édesanyja betegágyához. Az anya nagyon rosszul volt, mégis, mikor meglátta leányát, boldog mosoly vonult át ráncos, fakó arcán. A királyleány tárdrehullva imádkozott édesanyja életéért, erősen megfogadva, hogy ezután más életet fog élni. A jó Isten meghallgatta kérését, a nagybeteg meggyógyult és még sok-sok évig éltek boldogságban és szeretetben, mert a királyleány szerető szívű, kedves, meglelelkű leánnyá változott, ki minden kincsét és drágaságát a szegények és árvák javára fordította.

Az erdőben pedig az eltépett gyöngysor szemei nyomában egy szép illatos virág nőtt ki a földből, a fehér gyöngyvirág.

P. Tamás Kató.

Ahogy kis cimboráink munkálkodnak.

Az Uj cimborá országos rajzmozgalma a gyermekekre mindenfelé ösztönző hatással van. A II-ik országos rajzkiállítás óta napról-napra érkeznek újabb és újabb gyermek-rajzok. Fenti rajz Péter Loránd III. el. o. t. I. G. Duca (Cristur)-i kis cimboránk munkája.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Az Uj Cimborá hatodik évfolyamba lépése alkalmából.

Írta: Gál Lajosné.

Kedves kis Cimborák!

Gondolkoztatok ti vagy egyszer azon, hogy milyen drága jó barátotok nektek az Uj Cimborá? Gondolkoztatok-e hálával Marcella nénire, ki sok fáradsággal elindította hozzátok ezt a jó barátot? Megesókoltátok-e érte szüleiteket, kik — néha áldozatok árán is — de lehetővé tették, hogy a jó barát bekopogtasson ajtótokon?

Mit is hoz nektek ez a kedves „Uj Cimborá”? Mi van a háti zsákjában? Bizony nagyon sok jó van benne! Vegyük csak előbb a tanulságos dolgokat: Éneke, rajzra, kertészkedésre, világnyelvre tanít és buzdít ezek gyakorlására. Felébreszti érdeklődéséteket minden iránt, aminek az életben hasznát fogjátok venni. Rejtvények fejtésével élesíti elméteket. Kifejleszti szívetekben a baráti érzést, szeretetet. A sok vidám történettel, jókedveteket fokozza; a sok tanulságos cikkel tudástokat gyarapítja.

Hol van még egy ilyen igaz jó barát? Megtudnátok-e mondani? Ugye sehol?

Épen azért, amikor megérkezik, fogadjátok mindég örömmel, szeretettel. Gondoljátok arra, aki elindította és aki hátizsákjába gyűjti számotokra azt a sok kincset. Mert kincs a tudás, melyet nektek szállít, ti csak fel kell szedjétek és elraktározzátok, mint a méhecskék a mézet. De nektek ez nem is lesz fáradság, hiszen mindent játszva tanultok meg. Minél nagyobb a tudásotok s minél műveltebb a lelketek, annál értékesebb emberek lesztek később.

De most egyelőre legyetek csak vidám és boldog gyerekek, örüljétek a jó Cimborának és gondoljátok hálával azokra a kedves bácsikra és nénikre, akik a szerkesztő néni-vel együtt nektek írják az Uj Cimborát.

Találós kérdések.

Fél lábón áll, füttyörész, ezer juhot megőriz.
Mi az? Mák.

Vizen megyen, szárazon megáli.

Hajó.

A cluji kis cimborákról készült a fenti fényképfelvétel egy szombat délután, azokról a kis cimborákról, akik a III-ik toborzóverseny alkalmával szép sikerrel és eredménnyel működtek. A toborzásban, amint látszik, a nagykok is résztvettek.

A III-ik toborzóversenyről.

A husvét előtti ünnepi készülődés alatt erősen izgultak a toborzó kis cimborák, hogy vajjon lezárul-e a husvét-i számban, úgy, mint tavaly husvétkor, a II-ik toborzó verseny, — az idén is, a már egy év óta tartó III-ik toborzó verseny.

Volt aztán nagy öröm, amikor husvét nagyszombatját megelőző szombaton délután a Szerkesztő néni a helyi kis cimborák jelenlétében összeállította a toborzóverseny eredményét. Meisner Évi és Szakács Marci még segítettek is ügyesen a pontok összehámlálásánál. A husvét-i számban ugyan már nem volt hely a verseny eredményének a leközlésére, azonban a nyereményeket Satumare kivételével, már husvétra megkapta minden kis cimborára. Az eredményeket a májusi számban hozta aztán az Uj Cimbora. Abban olvashatta kiki, hogy mit nyertek a kis toborzók. Voltak, akik könyvet nyertek, voltak, akik virágmagvakat, volt, aki babaszoba játékot — s olyan is, aki fényképalbumot nyert. A legtöbben egy-egy arany szív-imakönyvjelzót nyertek. Ha örültek a gyermekek a fényképalbumnak, a könyveknek, a legjobban annak a kiesi aralyszív-jelzőnek örültek, mert abban olyan szép és mélyértelmű ajándékot kaptak, amelyet

imakönyvükbe, bibliájukba vagy legkedvesebb könyvükbe zárva, egész életen keresztül megőrizhetnek s mindig szép emléküik marad.

Mit mesélnek nektek, kis cimborák, ezek a szép kis arany szívecskék?

Vegyétek kézbe és nézzétek meg figyelmesen. Hallgassátok csak meg, valamit mondani fognak nektek. Az egyik pl. ilyesformát:

„A szív a szeretet szimbóluma, jelképezője. Minket is az a szereteterő küldött a gyermekekhez, amelyet az Uj Cimbora életpéldájában magából szerteszugároz. Nem is gondolnátok gyermekek ugyebár, hogy bennünket azok az ügyes rajzoskező és művészelkű bácsik és nénik készítettek, akik az Uj Cimborának verseket és meséket is írnak. Ötven ilyen szívecske készült a toborzó versenyre, de az ötven közül kettő sem volt egyforma. Mindenikünkön más más minta és virág ékeskedik. Láttátok volna azt a lelkes örömet, amellyel ezek a kedves bácsik és nénik bennünket rakosgattak, nézegettek!

— Az az érdekes — mondta az egyik néni, — hogy a kis cimborák nem is sejtik, hogy milyen meglepetés készül a számukra.

— Bizony ilyen szép emléket mi a nagyok is szívesen megőriznénk — mondta a másik.

— Volna egy ajánlatom — állott fel most egy bácsi. Határozzuk el, hogy minden toborzóversenyre készítünk sajátkerüleg ötven ilyen szívjelzőt a kis cimboráknak mindig más színűt és mintájut. A gyermekek gyűjteni fogják a szivecskéket, hogy minden szívből legyen nekik az imádságos könyvükben. Az lesz a legügyesebb toborzó, aki a legtöbb szívjelzőt őrzi majd az imakönyvében.

A bácsik és nénik nagyon helyeselték a mondottakat és elhatározták, hogy a IV-ik toborzóversenyre is elkészítik az ötven szivecskét. Most csak arra vagyok kíváncsi, hogy ennél a kislánynál, aki aranyesattos imakönyvében őríz — jó helyen vagyok-e, vigyáz-e majd reám, hogy el ne vesszek, vagy el ne lopjanak? De legkivált arra vagyok kíváncsi, részt vesz-e majd az új toborzó versenyen, hogy egy más szivecske kerüljön mellém társnak?'

Eszperantó nyelvtanfolyam.

Vezeti: Kormos Jenő.

Ismét szavak következnek. Aki hibanélkül akar egy szép gyakorlatot fordítani, az tanulja meg jól a most közölt szavakat.

Szavak. = Vortoj.

Kosti = kerülni (valamibe; érték)
 pagi = fizetni
 pripensi = meggondolni, megfontolni
 akompani = kísérni
 fratelo = öcsike
 ekskursi = kirándulni
 tagmezo = dél (napközép)
 pasi = telni, mulni
 amuzi = mulatni (mulattatni)
 foiro = piac
[^]guste = éppen
 leo = leu; leoj = lejek

(De a magyar nyelvben minden esetben lej-t használunk. Akár egy lejről, akár több lejről van szó, mert csak ez az alak jelez meg nyelvünk törvényeinek.)

A kis kertész.

Én kis kertész gyerek vagyok,
 Úgy dolgozok, mint a nagyok.
 Úgy dolgozok este... reggel,
 Szeretettel, türelemmel,
 Mint a madár, nótás kedvvel.

Ha felkelek reggel korán,
 Öltözködök... de szaporán.
 Kertecském már türelmetlen,
 Vár sok kis virág gyermekem,
 Mind... mind oly kedvesek nekem.

Friss pompába, ünneplőbe,
 Úgy várnak rám, tündökölve.
 Új virággal, bimbócskával,
 Harmatcseppes bóbítával,
 Lelkük édes illatával.

Megköszönöm a sok szépet,
 Rögtön munka után nézek.
 Ásó, kapa jár serényen
 A gyakorlott szorgos kézben,
 A sok gazt kiértja szépen.

Este van csak sürgés-forgás!
 Öntözködés, locsolkodás.
 A sok gyermek kertbe siet,
 Jut most dolog mindenkinek,
 Szétöntözni a friss vizet.

Úgy felvidul a sok virág,
 Balzsaminák, petuniák,
 Fehér szegfű, piros rózsza,
 Fejecskéjét büszkén hordja,
 Illatát csak szórja... szórja.

Vége szakad a munkának.
 A kis kertész is elfárad.
 Elbűvölve tekint széjjel,
 Szíve telve büszkeséggel,
 Munka édes örömeivel.

Szeressétek a virágot!
 Gondozzátok, ápoljátok.
 Virágoskert, tündérsziget,
 Meggyógyítja a bús szívet,
 Gyönyörűség mindenkinek.

Az Uj Cimborá II-ik országos gyermekrajzkiállításának egyik felvétele. A falakon s az asztalon a cluj-i Marianum Leánygimnázium rajzai, képei, lent a St. Albans-i amerikai gyermekek munkái.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Kedves Szerkesztő néni!

Szeretettel tudatjuk, hogy Hovány Béla IV. ot. folyó év Március havában minket is bejelentett az Uj cimborá képes gyermek lap olvasóinak táborába, a miért Hovány Béla tanuló társunknak ez uton is szívélyes köszönetet mondunk.

Ez ideig 6 lapot kaptunk meg, a melyet igen szépen köszönünk a kedves Szerkesztő néninek és igen szépen kérjük továbbra is küldeni, mert az egész családunk szereti és jól eső érzéssel olvasuk. Édes apánk meg ígérte nekünk, hogy az elő fizetési díjját a napokban el küldi a Szerkesztő néninek, adig is szives türelmét kéri édes apánk.

Szeretettel sietünk kedves Szerkesztő néninek bemutatkozni, nevünk. Mozes Piroška és Évike. Én Piroška a Jašii Mihail Kogălniceanu II. gimnázium osztályába járok Évike a Jašii Mihail Sturza tanító képző intézet ellemi iskolájának I. osztályába jár. Mindketten ígérjük, hogy az Uj cimborá hűséges olvasói és hasznos kis cimborái leszünk.

Szerkesztő néninek kezeit csokoljuk:

Piroška és Évike.

A magyar húsvét előtt, emlékezhetek rá, kis cimborák, az egész ország területén gáztámadási légvédelmi próbákat és gyakorlatokat tartottak. Falvakon éppúgy, mint városokon. Azért tartották ezeket a gyakorlatokat, hogy, ha netán valamikor háború lenne s légi támadás történne, az emberek meg ne ijedjenek, hanem tudják, hogyan kell védekezni.

A Cluj-i légvédelmi gyakorlatok alkalmával egy kis cimboránkat: Szakács Ernő III. el. ot. kis cimboránkat épp az uccán találta a támadási idő, amikor tulajdonképpen senkinek sem lenne szabad az utcán tartózkodni. A kis cimborá maga írja meg élményeit alant az esettel kapcsolatban:

„Amikor Cluj-on gáztámadási gyakorlat volt, nem tudtam, hogy már megkezdődött a támadási próba. Jöttem fel nyugodtan az Uj Cimborá szerkesztőségébe. Amikor jöttem, látom, hogy egy csomó ember seprí a vizet; s látom, hogy mindenkinek hul a könyve a szeméből, megálltam és néztem, hogy miért sírnak? s néztem a víztócsát, amit sepertek. Egyszer csak az énszemem is könnyezni kezdett. Akkor tudtam meg, hogy mi volt az a víztócsa. Az volt a gáz.

Szakács Ernő, III. el. ot.

Bemutakozó.

Mitnik Stella a nevem. Varsóban lakunk, a kis cimborákat én is szeretettel üdvözlöm.

A tavasz.

Megérkezett a tavasz. Mindnyájan örülünk jöttének. A tavasz március huszonegyedikétől június huszonegyig tart. A tavaszt mindenki szereti. Ekkor szántanak és vetnek az emberek a mezőn. A kertben ásnak, vetnek. A virágos kertben pedig virág magokat vetnek. A mezőn zödül a fű, a fák rügyeznek. Már nyílik a hóvirág és az ibolya. Most mindenki a kertben dolgozik. Kint nagyon szép idő van. A tarka lepkék repdesnek a levegőben. Langyos eső borítja a földeket. A virágok fölött sok méh száll. Egész naphosszat illat, vigtség mindenütt. A gyümölcsfákat bogarak zsongják körül. Tavasszal az egész világ víg és boldog.

Bene Ibolya, VI. o. t. rf. el.

Milyen hibákat találtam a kis cimborák írásaiban?

Récha Berci dolgozatában: el-ment, haza értek, látot, el kezdte, látot, le ült, el kezdte, meg érkezett, meg ebédelték, meg dicsérte.

E szavakat így kellett volna írni:

elment, hazaérték, látott elkezdte, látott, leült, elkezdte, meglátott, megérkezett, meg ebédelték, megdicsérte.

Fehér Géza, III. g. ot.

*

Ha a gyermekek írásai közt hibát találtok, keressétek ki, s épp úgy, mint a rejtvénymegfejtést, küldjétek be.

Az aradi vásártéren.

Most történt csak, nem oly régen,
Az aradi vásártéren.
Összejöttek mind a népek,
Ifjak, vének, szépek, épek.

*

S vásároltak drága pénzen,
Az aradi vásártéren.

Mézesbábót a pulyának,
Csipkét, selymet a leánynak.
A legénynek rámás csizmát,
Menyecskének boglárt, násfát.

Melyrevalót vénjének,
Kinek mi kell, azt mérének.

*

Igy biz, így a nagy vásáron,
Adtak, vettek minden áron.
Amit szem, száj kívánhatott;
Aki akart, megkaphatott.

Egy volt, mit a nagyvásáron
Nem kapott meg Miska s Áron.
Ami nem volt vásártéren,
Sem a lányok kiskertjében.

Pedig ám a szívhez talál:
Kalap mellé rozmarinszál.
Az aradi vásártéren
Nem adták ezt semmi pénzen.

Ferenczy L. Marcella.

Az Uj Cimborá megjelenési tervezete.

Kis olvasóink nagy örömmel fogadták az Uj Cimborá bővebb tartalommal való megjelenésének a hívét. Sokan szeretnék tudni, hogy most már kevesebb oldalszám mellett jelenik-e meg évente, mint eddig, vagy ugyanannyi oldalszámmal? Nos, megírjuk, hogy ugyanannyi oldalszámmal fog az Uj Cimborá megjelenni, mint eddig. És pedig: 16 oldalas lesz minden szám, az ünnepi: újévi, karácsonyi, húsvéti, pünkösd di pedig 20 oldalas. Meglepetés lesz a külön karácsonyi szám. Ugy, hogy decemberben 3 szám fog majd megjelenni: 1-én, 10-én és 20-án.

Az ügyes kis cimborák számítsák ki, hogy a fenti beosztásban megvan-e az eddigi évi 432 oldal? A nyári számokat is 20 oldalal kell számítani.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Üzenjük nektek, kis cimborák, hogy ezután egy hónapban nem háromszor, hanem kétszer kaptok majd újságot, bővebb tartalommal.

Gál Lajosné. A küldött kéziratokért hálás köszönetünket küldjük. A parancs megszégés és a telhetetlenség nagyszerűen van feldolgozva a küldött tündérmesében, közölni is fogjuk. Egy hosszabb levelet is szívesen vennénk. Várjuk az új címét. — **E. Onody Rózsika.** A hugom megkapta a leveled. Igen-igen örült neki. — **Horváth Sarolta.** Van-e valami újság? A tiszteletes úr bent járt a szerkesztőségben. Örütem, hogy alkalmam volt őt megismerni. — **Vincze Sándor.** Amint látja, verse, mivel időszerű volt, közlésre is került. A toborzó munkára ismét felhívjuk figyelmét. Ez olyan fontos tevékenység, amelynek egy pillanatig sem szabad szüneteni. — **Bartha István.** Előfizetése ügyét megbeszéljük majda kiadóhivatallal. — **Henner Aranka, Baia-Mare.** A szép husvét-i köszöntő kártyának nagyon örültem, hát még mikor olvastam, hogy anyu, Vilma, tánti, apu, sőt nagymama is aláírta. Csak egyért búsultam, hogy keresztapa nem írta alá a nevét. — **Szász Kató, Balázs és Juci, Iasi.** A szép husvét-i üdvözlőt köszönöm, úgy a magam, mint munkatársaink és a kis cimborák nevében. — **Ineze Lajoska, Aiud.** Autón küldt nekem a szép piros tojásokat. Meg is kaptam, köszönöm a figyemedet. — **Beczó Gabriella.** Most már gimnáziumba jársz, azért egy cseppet sem hordod magasabban az orrocskádát, mint eddig, hanem kitartottál hűségesen az Uj Cimborá mellett. A bemutatkozót a nyáron szárdékszol elküldeni. Megfejtésed a sorsolandók közé kerül.

Szabadi Babuka III. el. ot. és Ócsi I. el. ot. Bucuresti. Vártad, nehezen vártad hosszú leveledre Babukám a választ. Írtam volna is én neked rögtön rá, ám az előbbi üzenetben is írtam, hogy a rajzkiállítással milyen sok dolgom volt. Fáradhatatlan vagy a toborzásban. Ebből lát-szik, hogy az Uj Cimborá sorsát szíveden viseled. Ujabban Fehérvári Zoltikát nyerted meg új cimborának. Az eszperantót nagy érdeklődéssel tanulod. — **Telek Jóska** bácsinak megírtam, hogy látogasson meg téged. Szeretettel üdvözlöd az összes kis cimborákat. Ócsike, rajzaid ügyesek. Rajzolgass még sokat. Edes jó anyákat üdvözlöm. — **Tamás József** Bucuresti. Nagy érdeklődéssel olvastam a leveled. Aki így ír, ilyen szívvel-lélekkel telt levelet, azt nem tekintjük mostoha új cimborának. Írj csak máskor is és küldj rajzot is.

Mózes Piroška és Évike Iasi. Most léptetek be az Uj Cimborá olvasói közé, s már is külditek

a bemutatkozót. — **Földényi Márta IV. el. ot.** Azt írod, hogy az Uj Cimborá hozzon már regényt, ne csak a fiuknak, hanem a kislányoknak is. Legjobban mesét szeretnél olvasni, folytatásos hosszú mesét. Hát meglátjuk, most éppen ilyen mese-regény van tervbe véve. Egy nagyon szép rounka, amit kislányok, de a fiuk is nagy érdeklődéssel olvasnának majd. Körülbelül a tavasz végén kezdjük meg majd a közlését. Előzően lesz még rövidebb új folytatásos közleményünk. — **Kulcsár Erzsébet VII. el. of.** Amért ilyen szorgalmas rejtvényfejtő cimboráink vagytok, küldünk az iskolátoknak az idén is tavaszi ajándék virágmagvainkból. Ügyesen kertészkedjétek aztán!

Péter Loránd III. el. ot. Egy kicsit sokat kívánsz Lorándka a rajzoddal kapcsolatban, de valamit csak eszínünk. Írd meg, hogy segített-e valaki a rajzolásnál? — **Pfeffermann Flórika.** Hűséges, lelkes olvasója vagy az Uj Cimborának, a rejtvényeket mindig megfejted. Remélem, mire e sorokat kapod, ismét egészséges vagy. A Művész bácsinak és Adél néninek átadom az üdvözlőt. — **Bálint Károly IV. el. ot. és István III. g. ot.** Rejtvénymegfejtésed beérkezett. Örültek a fényképnek és a jutalomkönyvnek.

Sándor Albert, Zagon. A bíráló bizottságtól szép dícséretet kaptál rajzaidért. Tehetséged, készséged van hozzá, haladj csak tovább a megkezdett úton. — **Kiss Sándor, III. o. t. Lopadeanou.** Olyan kedves levelet írtál Sándorkám, hogy máris befogadunk a szívünkbe. Nagyon szereted az Uj Cimborát. Legjobban a szerepes meséket és a Józsi diák kalandjait. A rejtvényeket is szívesen fejtegeted. — **Simó Bandi, Mereurea-Ciuc.** Nines semmi baj. Az elmaradt előízetést rövidesen beküldöd a kiadóhivatalnak. A fő az, hogy az előzetés ne gyűjön össze, mert akkor már nehéz kifizetni. — **Pályi Kiss Éva és Nóra.** Még most írtatok először. S egyszerre három levelet, köztük a bemutatkozót. Közölni fogjuk. Írjatok máskor is! — **Iszlay Erzsébet, Matild és Jenőke.** Megfejtésed beérkezett. — **Hovány Béla, IV. el. o. t. Iasi.** Uj Cimborákat toboroztatok be, még pedig Mózes Piroskát és Évát, ott Iasi városában. Ez mindenesetre dícséretre méltó dolog. — **Horváth Rózsika és Berei, Dumbrăveni.** A rajzkiállításhoz küldött rajz még idejében beérkezett, úgy hogy a kiállításon részt is vett. — **Szőcs Huba Levente, IV. g. o. t. Tg.-Săucea.** Megfejtésed a rovatvezetőnek átadtam. — **Kudor Kató.** Bárhol van, közölje velünk címét. Az átadott bababútor mintákat küldje vissza címünkre. Szívvel üdvözlök.

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA

Tudjuk, kis cimborák, hogy szüleitek a kenyérkereset s a háztartás gondjaival épp eléggé le vannak foglalva, nem törődhetnek még a ti újságotokkal is, hogy rendben van-e az előfizetés. Erre nektek kell gondotoknak lenni. És pedig legjobb, ha csináltok magatoknak egy kis füzetet és abba beleírjátok, hogy *mettől meddig, mennyi összeget fizettek ki*. Mikor látjátok, hogy eltelt az az idő, amíg az előfizetés tartott, *azonnal szóltok* kedves szüleiteknek, *hogy lejárt az előfizetés* s mindjárt bekülditek a következő $\frac{1}{4}$ vagy $\frac{1}{2}$ évre. Így nem lesztek hátralékban. Akármilyen kis füzet is jó erre a célra. Pl. Nagy Petinek jár a lap. A füzetébe beírja:

Fizetve: 1937. jul. 1—dec. 31-ig 100 Lej
 „ 1938. jan. 1—jun. 30-ig 100 Lej
 „ 1938. jul. 1—dec. 31-ig 100 Lej

Így mindig tudja mindenki, hogy áll, milyen összeget s dátumot ír be, mennyit és mikor fizet. Egyszerű az egész, mindenki megtanulhatja. Persze a beírás aszerint változik, hogy ki milyen összeget fizet.

Fiuk, lányok, figyelem!

Most jelent meg az első
SPORTBÉLYEG-ALBUM.

A világ összes sportbélyegeinek eredeti, természetesen nagyságu pompás fényképével. A nyári és téli olimpiák adataival. A bélyegek katalogus-jelzéseivel stb.

A *Sportbélyeg-Album* nem csak bélyegyűjtők, hanem sportkedvelők számára is az év legnagyobb meglepetése.

A *Sportbélyeg-Album* előnye az, hogy a szinte naponta megjelenő új sportsorozatok a gyűjteményt állandóan gyarapítják, s azok aránylag olcsón beszerezhetők.

A *Sportbélyeg-Album* könnyen kezelhető. Védjegyzett csavarokkal ellátott sarokkal, kicserélhető lapokkal a legjobb albumokkal vetekedik. Az új sorozatokhoz állandóan új lapok készülnek. A pótlapokra előlehet fizetni, és így a gyűjteményt kiegészíteni.

A *Sportbélyeg-Album* ára rendkívül olcsó, mindössze

240.— Lei.

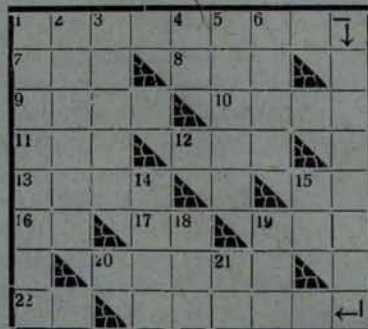
Kapható könyvkereskedésekben, vagy az „Uj Cimborá” kiadóhivatalában.

A pénz előzetes beküldése esetén portómentesen küldi a Minerva Irodalmi és Nyomdai Műintézet könyvterjesztő osztálya Cluj, Str. Baron L. Pop 5.

FEJTÖRŐ

1. Keresztrejtvény.

Beküldte: Pitó Laci, Iași.

Vízszintes sorok: 1. A legtöbb mese így kezdődik (a nyíl irányában). 7. Orosz ital. 8. Leánynév becézve. 9. Irányt jelző szó. 10. A tűz (ékezhiba). 11. L. D. M. 12. Női becenév. 13. Minden gyermek szereti. 15. Télen hull. 16. Maga. 17. Házi állat. 19. Átlag része. 20. Vissza: kellemes, langyos. 22. Kenőcs.

Függőleges sorok: 1. A magyarok egyik letelepedési helye, a végén fölösleges i-vel. 2. Német, idegén szóval. 3. Angol hosszmerék, végén fölös i-vel. 4. Mássalhangzó, kiéjtve. 5. Táplálkozott. 6. A lett főváros. 14. Lét. 15. Hát mássalhangzó. 18. Vágószerszám o-vel. 19. MÁV betűi keverve. 21. EO.

Megfejtésül beküldendő: Vízszintes 1. Függőleges 1, 2 és 14.

2. Pótló szótagrejtvény.

Beküldték: Bálint István és Károly, Cernatu.

. . har = zivatar
 . vez = csolnakázik
 . . zeng = ödöng
 . . . ter = leánynév
 . . mes = előkelő
 . . nege = madár
 . res = a fa levele

A fenti nevek kezdőbetűi egy szép olasz város nevét adják.

Megfejtési határidő: 1938. június 1. A megfejtők között jutalomkönyveket sorosunk ki.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:
**TELEKY DEZSŐ, SIMON SÁNDOR
 és KORMOS JENŐ.**

Minden cikkért a szerzője felelős.